

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoKR/45/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111224370
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5111224370.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: Mgr. Ing. Ivana Šumichrastová, so sídlom kancelárie C. XX, XXX XX G., správca úpadcu: Mikro systém Žilina, s.r.o., so sídlom 010 01 Mojš 384, IČO: 36 669 695, zastúpeného právnu zástupkyňou JUDr. Lenkou Maďarovou, advokátkou, so sídlom E. X, XXX XX Q., proti žalovanému v 4/ rade: Mgr. Ondřej Mašíň, nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, XXX XX T. L., Česká republika, zastúpenému zástupcom Advokátska kancelária, JUDr. M. Mareková, s.r.o., so sídlom Zábľatská 28, 911 06 Trenčín, IČO: 47 241 098, v konaní o určenie právnej neúčinnosti odporovateľných právnych úkonov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 10Cbi/9/2011-381 zo dňa 24. apríla 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 10Cbi/9/2011-381 zo dňa 24. apríla 2018 p o
t v r d z u j e .

Žalovaný v 4/ rade m á voči žalobcovi n á r o k na plnú náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu voči žalovanému v 4/ rade v celom rozsahu zamietol. O nároku na náhradu trov súdneho konania okresný súd rozhodol tak, že žalovaný v 4/ rade má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovanému v 1/ rade: Spirit Group Agency, s.r.o., so sídlom 010 01 Mojš 384, IČO: 44 177 810, v 2/ rade: D. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. D. XXXX, XXX XX L., Česká republika, v 3/ rade: F. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. L. XX, XXX XX Q. a v 4/ rade: Mgr. O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, XXX XX T. L., Česká republika, určenia, že Kúpna zmluva zo dňa 28.11.2008, uzatvorená medzi úpadcom pod pôvodným obchodným menom M & M reality holding SK, s.r.o. a žalovaným v rade 1/ Spirit Group Agency, s.r.o., ktorej vklad bol povolený Správou katastra Žilina dňa 18.3.2009 pod č. V 10775/08, ktorej predmetom bol prevod spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/1 k nehnuteľnostiam zapísaným v katastri nehnuteľností Správou katastra Žilina, pre okres Q., katastrálne územie Q. na LV č. XXXX ako pozemok C-KN parc. č. 5186/28 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.100 m², pozemok C-KN parc. č. 5186/29 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.100 m², pozemok C-KN parc. č. 5186/30 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.358 m², je voči veriteľom úpadcu Mikro systém Žilina, s.r.o. „v konkurze“ v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 4K/31/2010 neúčinná.

2. Okresný súd ďalej poukázal, že žalobca sa domáhal aj určenia, že Kúpna zmluva zo dňa 11.3.2011, uzatvorená medzi žalovaným v rade 1/ Spirit Group Agency, s.r.o. a žalovanými v 2/ až v 4/ rade, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Žilina dňa 22.3.2011 pod č. V 1629/11 v časti týkajúcej sa prevodu

spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/1 k nehnuteľnostiam zapísaným v katastri nehnuteľností Správou katastra Žilina, pre okres Žilina, katastrálne územie Q. na LV č. XXXX ako pozemok C-KN parc. č. 5186/28 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.100 m², pozemok C-KN parc. č. 5186/29 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.100 m², pozemok C-KN parc. č. 5186/30 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.358 m², je voči veriteľom úpadcu Mikro systém Žilina, s.r.o. „v konkurze“ v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4K 31/2010 neúčinná. Žalobca súčasne žiadal uložiť žalovaným v 2/ až v 4/ rade vydať do konkurznej podstaty úpadcu Mikro systém Žilina, s.r.o. v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4K 31/2010 spoluvlastnícky podiel na predmetných nehnuteľnostiach, každému vo výške 1/3. Súčasne žiadal zaviazať žalovaných na náhradu trov konania. Podanú žalobu odôvodnil tým, že Okresný súd Žilina uznesením č.k. 4K 31/2010-106 zo dňa 27.1.2011 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka Mikro systém Žilina, s.r.o., so sídlom Bôrická 13, Žilina, IČO: 36 669 695 a ustanovil správcu Ing. Ivanu Šumichrastovú, so sídlom kancelárie C. XX, G..

3. Okresný súd poukázal na svoj pôvodný rozsudok č.k. 10Cbi/9/2011-167 zo dňa 14.03.2014, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol, so záverom, že odporovateľnosťou je možné napadnúť len právne úkony, ktorých jednou stranou je úpadca, avšak žalobca sa žalobou domáhal určenia právnej neúčinnosti dvoch uzatvorených kúpnych zmlúv, z ktorých Kúpna zmluva zo dňa 11.03.2011 zákonom stanovené predpoklady odporovateľnosti nespĺňa. Žalobca sa domáhal určenia právnej neúčinnosti Kúpnej zmluvy zo dňa 28.11.2008, ktorej zmluvnou stranou bol úpadca na tom tvrdení, že ide o právny úkon bez primeraného protiplnenia, keď za prevod sporných nehnuteľností nebola úpadcovi uhradená dohodnutá kúpna cena. Okresný súd vo svojom pôvodnom rozhodnutí uviedol, že či kúpna cena bola obvyklou cenou, je vecou tvrdenia a dokazovania a pokiaľ žalobca splnenie podmienky ukracujúceho právneho úkonu odvodzoval od skutočnosti, že kupujúci predávajúcemu úhradu dojednanej kúpnej ceny neposkytol, tak týmto tvrdením nie je možné konštatovať naplnenie podmienky odporovateľnosti, t.j. ukracujúceho právneho úkonu, pretože uvedené zistenie zakladá právo žalobcu domáhať sa voči kupujúcemu plnenia z tohto záväzku, t.j. zaplatenia dojednanej kúpnej ceny.

4. Pôvodný rozsudok okresného súdu bol zrušený uznesením krajského súdu č.k. 13CoKR/46/2014-237 zo dňa 04.03.2015. Okrem iného krajský súd v tomto zrušujúcom uznesení poukázal aj na ust. § 62 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, ktoré vymedzuje okruh pasívne legitimovaných subjektov, voči ktorým sa právo uplatňuje a tiež právne úkony, ktorým sa odporuje, ktoré upravuje možnosť uplatnenia práva odporovať právnym úkonom aj voči tretím osobám, pre ktoré boli na základe práva z odporovateľného právneho úkonu dlžníka zriadené ďalšie práva. Za zásadné odvolací súd hodnotil ust. § 62 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z., ktoré vytvára nútené procesné spoločenstvo z dôvodu, že odporovateľnosť sa musí uplatniť voči všetkým subjektom, ktoré majú vecnú pasívnu legitimáciu podľa ust. § 62 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z.. Pre úspešné uplatnenie odporovacieho práva na súde sa musí správca alebo veriteľ domáhať určenia neúčinnosti proti všetkým právnym predchodcom až k dlžníkovi, t.j. úpadcovi. Ak sa odporovacie právo uplatňuje voči niekoľkým subjektom v rade, zákon o konkurze a reštrukturalizácii vyžaduje, aby sa uplatnilo voči všetkým týmto subjektom, t.j. nie je možné odporovacie právo uplatniť len voči poslednému v rade. Všetky tieto osoby v prípadnom súdnom konaní tvoria nútené procesné spoločenstvo, ktoré znamená, že správca alebo veriteľ musí uplatniť odporovateľnosť proti všetkým subjektom, ktoré majú pasívnu vecnú legitimáciu.

5. V rámci konania okresný súd z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby, uskutočneného žalobcom, ktorým zobral žalobu voči pôvodne označeným žalovaným v 1/, v 2/ ako aj v 3/ rade späť, uznesením č.k. 10Cbi 9/2011-352 zo dňa 18.12.2017 rozhodol o zastavení konania voči žalovanému v 1/, v 2/ a v 3/ rade, a to pri použití zákonných ustanovení § 144, § 145 ods. 1, 2, § 146 ods. 1, 2 CSP. Súčasne rozhodol o trovách konania žalobcu a žalovaných v 1/, v 2/ a v 3/ rade tak, že žiadnej zo strán náhradu trov konania v zastavenej časti nepriznal. Predmetné uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 23.01.2018. Aj po tejto čiastočnej dispozícii so žalobou žalobca zotrval na podanej žalobe vo vzťahu k žalovanému v 4/ rade, pričom sa domáhal určenia právnej neúčinnosti Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 28.11.2008 medzi úpadcom a pôvodne označeným žalovaným v 1/ rade, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Žilina dňa 18.03.2009 pod V 10775/08, a ktorej predmetom bol prevod spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam bližšie špecifikovaným v žalobe a žalobnom návrhu, a to voči veriteľom úpadcu v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4K 31/2010 a súčasne sa domáhal určenia právnej neúčinnosti Kúpnej zmluvy zo dňa 11.03.2011, uzatvorenej medzi pôvodne označeným žalovaným v 1/ rade a žalovaným v 2/ až v 4/ rade, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Žilina dňa 22.03.2011 pod č. V 1629/11 v časti týkajúcej sa prevodu spoluvlastníckeho

podielu vo výške 1/1 k nehnuteľnostiam špecifikovaným v žalobe a žalobnom návrhu a súčasne žiadal uložiť žalovanému v 4/ rade povinnosť vydať do konkurznej podstaty úpadcu podiel vo výške 1/3 k presne špecifikovaným nehnuteľnostiam v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zaviazat' žalovaného v 4/ rade na náhradu trov konania žalobcu v celom rozsahu. Žalobca zotrval na tvrdení, že úpadca simulovanými právnymi úkonmi previedol sporné nehnuteľnosti na spriaznené osoby bez poskytnutého protiplnenia, teda bez úhrady kúpnej ceny a bez jej akéhokoľvek zaúčtovania v účtovníctve dlžníka.

6. Okresný súd poukázal na ust. § 206a zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011 (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z.z.“), § 57 ods. 1, 2, 4, § 58 ods. 1, 2, 3, § 60 ods. 1, 2, 3, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 9 ods. 1 predmetného zákona a dospel k záveru, že žalobu žalobcu voči žalovanému v 4/ rade je nevyhnutné zamietnuť.

7. Okresný súd vyjadril predmet žaloby, podľa ktorého sa žalobca domáhal určenia právnej neúčinnosti dvoch právnych úkonov, a to Kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi úpadcom a pôvodne označeným žalovaným v 1/ rade dňa 28.11.2008 a ďalej Kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi pôvodne označeným žalovaným v 1/ rade na strane predávajúceho a žalovanými v 2/, v 3/ a v 4/ rade na strane kupujúcich dňa 11.03.2011, a to vo väzbe na ust. § 57 ods. 1, 2, 3, § 60 ods. 1, 3, § 62 ods. 1 a § 62 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z.z.. Žalobca sa súčasne domáhal vydania nehnuteľnosti, ktorú žalovaný v 4/ rade nadobudol napadnutým právnym úkonom, a to Kúpnu zmluvou zo dňa 11.03.2011. Vzhľadom k odporovaciemu právu okresný súd poukázal na podmienky odporovateľnosti, ktoré vyplývajú kumulatívne z ust. § 57 zákona č. 7/2005 Z.z., ktoré upravuje všeobecné podmienky práva odporovať právnym úkonom v konkurze a ust. § 60 zákona č. 7/2005 Z.z., ktorý upravuje odporovanie ukracujúcemu právnemu úkonu.

8. Okresný súd skonštatoval, že návrh v prejednávanej veci bol podaný aktívne legitimovaným subjektom, a to žalobcom ako správcom konkurznej podstaty úpadcu, kedy aktívna legitimácia správcu na uplatnenie odporovacieho práva vyplýva priamo z ust. § 57 ods. 1 v spojení s ustanovením § 62 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z.z..

9. Okruh pasívne legitimovaných osôb pri uplatnení odporovacieho práva vyplýva z ust. § 62 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z., podľa ktorého právo odporovať právnemu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto s dlžníkom odporovateľný právny úkon dohodol, v prospech koho dlžník odporovateľný právny úkon jednostranne urobil, alebo kto z odporovateľného právneho úkonu dlžníka priamo nadobudol prospech. Na základe uvedeného preto žalobca pôvodne označil žalovaného v 1/ rade, a to spoločnosť Spirit Group Agency, s.r.o. ako kupujúceho z Kúpnej zmluvy uzatvorenej s úpadcom dňa 28.11.2008, ktorej právnej neúčinnosti sa podanou žalobou dovoľával.

10. Okresný súd vo vzťahu k pôvodne označeným žalovaným v 2/ až v 4/ rade poukázal na vyjadrenia žalobcu, ktorý pasívnu vecnú legitimáciu týchto žalovaných odvodzoval z obsahu zákonného ust. § 62 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z., podľa ktorého vyplýva, že právo odporovať právnemu úkonu možno uplatniť aj proti tomu, pre koho na základe práva z odporovateľného právneho úkonu bolo zriadené ďalšie právo, a to za súčasného splnenia ostatných podmienok vymedzených v ustanovení § 62 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z.. Pasívna vecná legitimácia takejto osoby sa viaže nielen k existencii odporovateľného právneho úkonu, ktorého jednou stranou je úpadca, ale tiež na splnenie ďalších zákonných predpokladov, medzi inými, že v čase nadobudnutia tohto práva jej museli byť známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právneho úkonu proti zriaďovateľovi tohto práva a toto právo nadobudla bezodplatne. Takáto osoba je pasívne legitimovaná aj vtedy, keď je osobou spriaznenou s dlžníkom alebo so zriaďovateľom tohto práva. Zákonná úprava ďalej predpokladá, že táto osoba nie je pasívne vecne legitimovaná ak preukáže, že v čase nadobudnutia práva nemohla ani pri vynaložení odbornej starostlivosti poznať okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právneho úkonu proti zriaďovateľovi práva. Okresný súd mal za to, že z právnej úpravy, ktorá sa viaže k pasívnej vecnej legitimácii vyplýva, že vecné vymedzenie právneho úkonu, ktorým bolo žalovanému zriadené ďalšie právo, má relevanciu len z hľadiska posúdenia okruhu žalovaných, voči ktorým v prípade úspešnej odporovateľnosti sa žalobca môže domáhať plnenia v podobe peňažnej náhrady za vec, právo alebo inú majetkovú hodnotu, prípadne vydania veci, práva alebo inej majetkovej hodnoty prevedenej z majetku dlžníka, ak sa takáto vec u povinného nachádza, avšak nerozširuje vecne okruh právnych úkonov, ktoré je možné odporovateľnosťou napadnúť.

11. Podľa okresného súdu odporovacou žalobou možno úspešne napadnúť len právne úkony dlžníka, pričom dlžník musí byť vždy jednou stranou právneho úkonu alebo len jeho jedinou stranou, ak ide o jednostranný právny úkon. V prípade Kúpnej zmluvy zo dňa 11.03.2011 uzatvorenej medzi pôvodne označeným žalovaným v 1/ rade ako predávajúcim a žalovanými v 2/, v 3/ a v 4/ rade ako kupujúcimi, úpadca nebol stranou zmluvy, preto takýto právny úkon nemôže byť v podmienkach konkurzu ukracujúcim právnym úkonom a tento súvisí len s nasledovným prevodom vecí, práva alebo inej majetkovej hodnoty na základe realizácie práva nadobúdateľa z odporovaného právneho úkonu. Takýto právny úkon nemožno napadnúť odporovateľnosťou, avšak za splnenia zákonom stanovených predpokladov poskytuje žalobcovi možnosť rozšíriť okruh pasívne legitimovaných osôb o ďalšie osoby, pre ktoré bolo z odporovateľného právneho úkonu zriadené ďalšie právo. V podmienkach prejednávanej veci, t.j. úspešne sa domáhať právnych účinkov odporovateľného právneho úkonu Kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi úpadcom a žalovaným v 1/ rade dňa 28.11.2008, ak vo vzťahu k žalovaným v 2/ až v 4/ rade sú naplnené základné podmienky ich pasívnej vecnej legitimácie vyplývajúce z ust. § 62 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z.. Vymedzenie právneho úkonu, na základe ktorého bolo z odporovateľného právneho úkonu zriadené ďalšie právo v zmysle ust. § 62 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. je podľa záveru súdu prvej inštancie relevantné len z hľadiska posúdenia pasívnej vecnej legitimácie, avšak nemá dopad na okruh právnych úkonov, ktoré je možné napadnúť odporovateľnosťou, pretože tieto úkony nie sú ukracujúcimi právnymi úkonmi dlžníka a nemôžu mať negatívny dopad na mieru uspokojenia veriteľov v konkurznom konaní. Rozšírením okruhu pasívne vecne legitimovaných osôb sa za určitých zákonom stanovených podmienok len zvyšuje možná miera a predpoklad uspokojenia pohľadávok veriteľov v konkurznom konaní. V prípade, že sa mieni odporovateľnosti právneho úkonu domáhať voči viacerým pasívne legitimovaným osobám, musí správca alebo veriteľ uplatniť odporovateľnosť proti všetkým subjektom, ktoré sú pasívne legitimované. V prípade, že z povinných osôb uzná odporovateľnosť len niektorá z nich, musí žalobca podať odporovaciu žalobu voči všetkým legitimovaným osobám. Podobne to platí aj v prípade uznania odporovateľnosti a uzavretia dohody o vydaní vecí, prípadne o poskytnutí peňažnej náhrady po začatí konania. V prípade, že odporovateľnosť je povinným uznaná, takéto uznanie oprávňuje správcu zapísať majetok nadobudnutý na základe neúčinného právneho úkonu do súpisu podstaty, ktorá oprávňuje správcu speňažiť spísaný majetok (§ 76 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z.).

12. Okresný súd poukázal na konštatovanie odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení č.k. 13CoKR/46/2014-237 zo dňa 04.03.2015, ktorý s poukazom na ust. § 62 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. uviedol, že toto zákonné ustanovenie vytvára nútené procesné spoločenstvo z dôvodu, že odporovateľnosť sa musí uplatniť voči všetkým subjektom, ktoré majú vecnú pasívnu legitimáciu podľa ust. § 62 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z.. Z uvedeného vyplýva, že pre úspešné uplatnenie odporovacieho práva na súde proti tomu, pre koho na základe práva z odporovateľného právneho úkonu bolo zriadené ďalšie právo, sa musí správca alebo veriteľ domáhať určenia neúčinnosti proti všetkým právnym predchodcom až k dlžníkovi (úpadcovi). Ak sa odporovacie právo uplatňuje voči niekoľkým subjektom v rade, zákonná úprava vyžaduje, aby sa uplatnilo voči všetkým týmto osobám, z čoho vyplýva, že nebolo možné odporovacie právo uplatniť len voči poslednému v rade, keďže predpokladom úspešnosti odporovacej žaloby vo vzťahu k tomu, pre koho na základe práva z odporovateľného právneho úkonu bolo zriadené ďalšie právo, je úspešné odporovanie právnemu úkonu dlžníka.

13. Okresný súd s poukazom k ust. § 62 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. uviedol, že v prípade uplatnenia odporovacieho práva proti ďalším osobám z právnych úkonov nasledujúcich odporovateľný právny úkon sa musí odporovacie právo uplatniť voči všetkým právnym predchodcom, až ku predchodcovi, ktorý nadobudol právo priamo od dlžníka. Nie je možné uplatniť odporovacie právo len voči účastníkovi poslednému v rade, a to bez ohľadu na uznanie odporovateľnosti právnymi predchodcami tejto osoby. Predpokladom úspešnosti žaloby voči osobe legitimovanej podľa ust. § 62 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. je dosiahnutie úspešnej odporovateľnosti v konaní podľa ust. § 62 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z., t.j. úspešná odporovateľnosť voči právnemu predchodcovi, ktorý nadobudol právo priamo od dlžníka. Okresný súd bol toho názoru, že uznanie odporovateľnosti úpadcom a žalovaným v 1/ rade, prípadne uzavretie dohody o vydaní nehnuteľností žalovanými v 2/ a v 3/ rade nezakladá bez ďalšieho, t.j. bez meritórneho rozhodnutia súdu predpoklad úspešnej odporovateľnosti právneho úkonu súdnou cestou voči žalovanému v 4/ rade.

14. Okresný súd vo vzťahu k čiastočnému späťvzatiu žaloby žalobcom voči žalovaným v 1/, v 2/ a v 3/ rade uviedol, že mal podľa ust. § 146 ods. 1 CSP splnené podmienky na zastavenie konania. Okresný súd zvýraznil dispozičný princíp charakteristický pre sporové konanie, kedy žalobca ako dominus

litis disponuje subjektívnym právom vziať späť žalobu a v prípade splnenia zákonom stanovených podmienok dosiahnuť zastavenie konania alebo jeho časti bez meritórneho rozhodnutia súdu. Napriek tomu, že zákon č. 7/2005 Z.z. pre úspech žalobcu v spore voči osobám, pre ktoré bolo zriadené právo z odporovateľného právneho úkonu, vyžaduje spoločenstvo ďalších pasívne legitimovaných osôb až k osobe, ktorá s úpadcom napadnutý právny úkon uzatvorila, úspešnosť žaloby sa posudzuje vo vzťahu ku každej takto pasívne legitimovanej osobe samostatne, keďže podmienky úspešnej odporovateľnosti sú vo vzťahu k jednotlivým pasívne legitimovaným osobám upravené rozdielne. Z uvedeného vyplynulo, že keď by žalobca dosiahol určenie právnej neúčinnosti voči osobe, ktorá s úpadcom právny úkon uzavrela, neznamená to automaticky úspešnosť žaloby vo vzťahu k ďalším osobám, ktoré z odporovateľného právneho úkonu nadobudli právo, ak v konaní nebude tvrdené a preukázané splnenie ostatných podmienok pre uplatnenie úspešnej odporovateľnosti voči týmto osobám vyplývajúcich z ust. § 62 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z.. Aj keď úspešnosť uplatnenia odporovacieho práva voči žalovanému v 4/ rade je podmienená úspešným uplatnením odporovacieho práva voči žalovanému v 1/ rade, opačne tento princíp neplatí. Je na úvahe a posúdení žalobcu, či uplatní svoje nároky z odporovateľných právnych úkonov len voči osobe, ktorá s úpadcom zmluvu uzatvorila, prípadne z právneho úkonu dlžníka nadobudla prospech, alebo tento okruh rozšíri na nadobúdateľov ďalšieho práva. Posúdenie otázky, o aký druh spoločenstva v konkrétnom prípade ide, je vecou úvahy súdu, daný charakterom procesného spoločenstva, charakterom predmetu konania a hmotnoprávnou úpravou, a teda v momente, kedy žalobca vymedzí okruh pasívne vecne legitimovaných osôb a v prípade splnenia podmienky vyplývajúcej z ust. § 62 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z., a teda núteného procesného spoločenstva, súd následne posudzuje splnenie jednotlivých zákonom stanovených podmienok úspešnosti žaloby voči každému z pasívne vecne legitimovaných osôb. Solidarita žalovaných spoločne a nerozdielne poskytnúť do dotknutej podstaty peňažnú náhradu za vec, právo alebo inú majetkovú hodnotu prevedenú z majetku dlžníka vzniká ako následok neúčinného právneho úkonu, a teda nemožno tieto účinky hodnotiť ako spoločné povinnosti žalovaných typické pre nerozlučné spoločenstvo v zmysle ust. § 77 CSP, kedy rozsudok sa musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca na jednej alebo žalovaný na druhej procesnej strane.

15. Okresný súd skonštatoval, že späťvzatím žaloby voči žalovaným v 1/, v 2/ a v 3/ rade a zastavením konania podľa tohto dispozitívneho úkonu žalobcu pri nútenom procesnom spoločenstve žalovaných, malo späťvzatie žaloby ako prejav dispozitívneho oprávnenia žalobcu nakladať s predmetom žaloby dopad na hmotnoprávne posúdenie veci voči žalovanému v 4/ rade s dôsledkom zamietnutia žaloby. Okresný súd poznamenal, že uznanie odporovateľnosti právneho úkonu a uzavretie dohody o vydaní nehnuteľnosti niektorou z pôvodne žalovaných osôb nemôže vyvolať právne účinky vo vzťahu k žalovanému v 4/ rade a pokiaľ pri vymedzení okruhu pasívne legitimovaných osôb nebola rešpektovaná právna postupnosť nadobúdania práva z odporovateľného právneho úkonu, nebolo možné bez ďalšieho žalobe vyhovieť.

16. Nad rámec týchto záverov okresný súd uviedol, že predpoklady odporovacieho práva vyplývajú z ust. § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z.. Práve predmetné ustanovenie predpokladá, že v dôsledku konkrétneho právneho úkonu dlžníka nemôže byť pohľadávka veriteľa pre nedostatok majetku uspokojená buď vôbec alebo len čiastočne, pričom musí ísť o pohľadávku, ktorá existovala v čase, keď bol právny úkon dlžníka urobený, resp. nadobudol účinnosť a ktorá bola veriteľom v konkurze na majetok úpadcu riadne prihlásená. Aj v prípade, ak právnym úkonom dlžníka dôjde k zmenšeniu majetku dlžníka, nemôže sa žalobca úspešne domáhať odporovateľnosti, pokiaľ majetok dlžníka, ktorý mu ostal, postačuje na uspokojenie pohľadávky. Stav majetku dlžníka pre potreby posúdenia, či ide o ukracujúci právny úkon, je pritom potrebné skúmať k momentu účinnosti odporovaného právneho úkonu, nakoľko len v kontexte zistených majetkových pomerov dlžníka (úpadcu) k uvedenému momentu možno hovoriť o tom, že právny úkon ukracuje uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka. Správca úpadcu vo vzťahu k naplneniu tohto všeobecného predpokladu odporovateľnosti právneho úkonu je vždy nositeľom tak povinnosti tvrdenia ako aj dôkaznej povinnosti.

17. Okresný súd uviedol, že ukrátenie v ponímaní všeobecného predpokladu odporovateľnosti podľa ust. § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. pojmovo zodpovedá ukráteniu podľa skutkovej podstaty vymedzenej v ust. § 60 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z.. Avšak ani v prípade právneho úkonu v prospech osoby spriaznenej dlžníkom nie je prezumované ukrátenie uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorému z veriteľov dlžníka ako základný predpoklad odporovateľnosti podľa § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z.. Dlžník je v zásade oprávnený uskutočňovať akýkoľvek právny úkon, ktorý však nebude možné napadnúť

odporovateľnosťou, pokiaľ jeho ostatný majetok v čase účinnosti bude postačujúci na plné uspokojenie existujúcich pohľadávok jeho veriteľov. Záver o naplnení podmienky ukrátenia podľa ust. § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. tak podľa názoru okresného súdu nemožno založiť len na porovnaní stavu prihlásených a zistených pohľadávok v konkurze a hodnoty majetku podliehajúceho konkurzu. Žalobcom uvádzané tvrdenia svedčia len o tom, že pohľadávky prihlásených veriteľov úpadcu prevyšujú hodnotu majetku podliehajúceho konkurzu, ktorý nepostačuje na uspokojenie všetkých zistených pohľadávok veriteľov dlžníka. Z listinných dôkazov, ktoré tvorili obsah spisového materiálu, podľa názoru okresného súdu nebolo možné prijať záver, že reálne došlo uzavretím napadnutej Kúpnej zmluvy zo dňa 28.11.2008 k ukráteniu majetku úpadcu podľa ust. § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z., t.j. takému kvalifikovanému zmenšeniu majetkovej podstaty dlžníka, v dôsledku ktorého nebude možné uspokojiť pohľadávku v tom čase existujúceho veriteľa, ktorý si uplatnil svoju pohľadávku v konkurznom konaní. Ak žalobca dôvodnosť žaloby založil o.i. na tvrdení, že kupujúcim (t.j. pôvodne označeným žalovaným v 1/ rade) nebola zaplatená kúpna cena za predmet kúpy, takéto tvrdenie zakladá právo žalobcu domáhať sa voči kupujúcemu zaplata peňažnej pohľadávky. Ak žalobca tvrdil, že išlo o zastretý právny úkon, t.j. neplatný právny úkon, nemohla kúpna zmluva vyvolať žiadne právne účinky, a preto nebol naplnený jeden z predpokladov určenia právnej neúčinnosti právneho úkonu kúpnej zmluvy, a to platnosť zmluvy. Ak strany zmluvy uzatvorili simulovanú kúpnu zmluvu ohľadne nehnuteľnosti, ktorou strany mienili zastrieť darovaciu zmluvu (disimulovaný právny úkon), darovacia zmluva aj v prípade simulovaného právneho úkonu nie je platná, pokiaľ nebola uzatvorená v písomnej forme a z jej obsahu nevyplýva, že išlo o darovanie. Na základe takto prijatých zhodnotení okresný súd žalobu voči žalovanému v 4/ rade v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

18. O nároku na náhradu trov súdneho konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP a žalovanému v 4/ rade priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči žalobcovi, o výške ktorej náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

19. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Žalobca mal za to, že okresný súd nesprávne aplikoval právny predpis, ako aj pokyn nadriadeného odvolacieho súdu, vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoKR/46/2014-237 zo dňa 04.03.2015, naviac závery tohto nadriadeného súdu nezohľadnil ani pokiaľ ide o trovy konania. Žalobca mal za to, že rozsudkom okresného súdu bolo porušené hmotné právo nesprávnou aplikáciou procesných noriem, keď okresný súd cez nesprávne vyhodnotenú nerozlučné procesné spoločenstvo nerešpektoval, resp. nebral do úvahy hmotnoprávnu povinnosť vyplývajúcu z obsahu dohôd o vydaní nehnuteľností zo strany žalovaných v 2/ a v 3/ rade, podľa ktorej sa žalobca zaviazal k povinnosti zobrať žalobu späť voči žalovanému v 1/ až v 3/ rade o vydaní nehnuteľností zo strany žalovaného v 2/ a v 3/ rade. Okresný súd na viacerých miestach svojho odôvodnenia v napadnutom rozsudku definuje nútené procesné spoločenstvo, keď uvádza, že je povinnosťou žalobcu „uplatniť“ právo voči všetkým subjektom, ktoré majú vecnú pasívnu legitimáciu podľa ust. § 62 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z., čo bolo aj podanou žalobou splnené. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, že zobrať žalobu riadne uplatnené právo zaniklo, resp. nebolo vykonané. V danej veci bola žaloba vzatá späť voči žalovaným v 1/ až v 3/ rade, pretože žalobca ako preberajúca osoba z dohody o vydaní nehnuteľností bol zaviazaný k povinnosti zobrať žalobu späť a tejto povinnosti zodpovedala povinnosť žalovaných v 2/ a v 3/ rade vydať do konkurznej podstaty žalované nehnuteľnosti prevedené na nich na základe neúčinných právnych úkonov. Nikoho nemožno nútiť zotrvať v konaní a znášať náklady - trovy konania, pokiaľ dôvodnosť žaloby voči nemu odpadne, najmä pokiaľ dôvodnosť zanikla dohodou. Vyhodnotenie okresného súdu, že dôsledkom späťvzatia žaloby voči stranám sporu, voči ktorým by bolo rozhodnutie súdu nedôvodné, bolo podľa žalobcu možné považovať za arbitrárne, formalistické a v rozpore so zmyslom a účelom akékoľvek právnej normy, ktorej cieľom je spravodlivé a nie formalistické usporiadanie vzájomných vzťahov strán sporu.

20. Podmienku núteného procesného spoločenstva, ktorú na viacerých miestach opakuje okresný súd, žalobca splnil, keď bolo uplatnené právo odporovať právnym úkonom voči všetkým subjektom. Na druhej strane ale okresný súd v rozpore s týmto uvádza, že je len na žalobcovi, či uplatní svoje nároky z odporovateľných právnych úkonov len voči osobe, ktorá s úpadcom zmluvu uzatvorila alebo tento okruh rozšíri aj na nadobúdateľov ďalšieho práva. Rovnako okresný súd opakovane uvádza závery, pokiaľ konštatuje, že nebola splnená podmienka ukrátenia veriteľa. Žalobca odo dňa podania žaloby sa odvolával na konečný zoznam pohľadávok, z ktorého vyplýva splnosť jednotlivých pohľadávok, čím bolo podľa názoru žalobcu preukázané, že v čase uzatvorenia odporovateľných právnych úkonov,

t.j. v roku 2008 aj v roku 2011 mal úpadca splatné pohľadávky voči svojim veriteľom, tie neuhradil a napriek tomu sa zbavil svojho podstatného majetku, a to nehnuteľnosťami za 203.146,78 Eur. Vzhľadom k uvedenému preto žalobcovi nie je zrejmé, z čoho vychádzal okresný súd, keď mal za to, že si žalobca dôkaznú povinnosť nespĺnil. Sám žalovaný v 4/ rade uviedol, že úpadca v čase uzatvorenia odporovateľných právnych úkonov nemal žiaden majetok, vykazoval stratu. Úpadca by predajom nehnuteľností získal, pokiaľ by reálne došlo k zaplateniu kúpnej ceny, k čomu nedošlo, tzn. úpadca nemá ani nehnuteľnosti ani finančnú ekvivalentu za ne. Nemožno preto hovoriť ani o transformácii majetkovej zložky z nehmotnej (nehnuteľnosti) na peňažnú.

21. Žalobca považoval za nesprávne aj závery okresného súdu o zastretom právnom úkone. Žalobca mal za to, že ak je simulovaným právnym úkonom (urobený naoko), v danom prípade kúpnu zmluvou zastretý iný právny úkon, t.j. v danom prípade darovacia zmluva, je simulovaný právny úkon neplatný pre nedostatok potrebnej vôle a zásadne platí tento iný, t.j. zastretý právny úkon, tzn. disimulovanému úkonu zákon pripisuje účinky platného právneho úkonu. Okresný súd pripísal takémuto úkonu absolútnu neplatnosť, čo však podľa žalobcu je v rozpore so súdnou praxou. V súvislosti s posudzovaním zmlúv ako právnych úkonov žalobca poukázal na Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 184/2015, rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo 191/2009 zo dňa 31.01.2011, ako aj ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa žalobcu sa okresný súd nevysporiadal so všetkými dôkazmi, ktoré mal k dispozícii, resp. ich nesprávne vyhodnotil, čo malo značný vplyv na jeho úvahy a nesprávnosť samotného rozhodnutia. Žalobca namietal, že okresný súd nerešpektoval zrušujúce uznesenie krajského súdu ani pokiaľ išlo o použitie ust. § 100 ods. 2 písm. a) zákona č. 7/2005 Z.z. s poukazom na ust. § 150 O.s.p. (v súčasnosti § 257 CSP).

22. Žalobca v podanom odvolaní uskutočnil odvolací návrh, ktorým žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, resp. vzhľadom na dĺžku konania od roku 2011 rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že sa určí, že Kúpna zmluva zo dňa 28.11.2008 uzatvorená medzi úpadcom a žalovaným v 1/ rade je voči veriteľom úpadcu v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4K/31/2010 neúčinná a rovnako je voči veriteľom úpadcu neúčinná aj Kúpna zmluva zo dňa 11.03.2011 uzatvorená medzi žalovaným v 1/ rade Spirit Group Agency, s.r.o. a žalovaným v 2/, 3/ a v 4/ rade s tým, že žalovaný v 4/ rade je povinný vydať/vypratať do konkurznej podstaty úpadcu Mikro systém Žilina, s.r.o. v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4K/31/2010 spoluvlastnícky podiel vo výške 1/3-tina k nehnuteľnostiam zapísaných u Okresného úradu Žilina, katastrálny odbor pre okres Žilina, katastrálne územie Žilina na LV č. XXXX ako pozemok C-KN parc. č. 5186/28 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.100 m², pozemok C-KN parc. č. 5186/29 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 741 m², pozemok C-KN parc. č. 5186/30 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.358 m² a pozemok C-KN parc. č. 5186/88 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 359 m², a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súčasne žalobca žiadal priznať voči žalovanému v 4/ rade náhradu trov súdneho konania.

23. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný v 4/ rade v podaní, ktoré sa nachádza na č.l. 415 - 417 spisu. Žalovaný v 4/ rade považoval rozsudok okresného súdu za správny, preto žiadal, aby bol potvrdený. To, že v priebehu konania žalobca vykonával dispozície s majetkom žalovaných v 1/ až v 3/ rade a dohodol sa na prevode vlastníckeho práva formou vydania do majetkovej podstaty, bolo spôsobené tým, že išlo o osoby spriaznené so spoločnosťou pôvodne s názvom M&M reality holding SK, s.r.o., okrem žalovaného v 4/ rade. Okresný súd správne vyhodnotil, že v danom prípade ide o tzv. „Nútené spoločenstvo“, ktorým je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu. Ak má súd v konaní posúdiť, či zmluva o prevode vlastníctva je platným alebo odporovateľným právnym úkonom a podľa toho rozhodnúť, musí byť účastníkom právny predchodca žalovaného v 4/ rade, a to Spirit Group Agency, s.r.o., ktorý pôvodne vystupoval ako žalovaný v 1/ rade. Žalobca však zobral žalobu voči žalovanému v 1/ rade späť, a preto nie je možné konať o odporovateľnosti tohto právneho úkonu. Súd nemôže konať o odporovateľnosti právneho úkonu, ktorého boli účastníkmi žalovaní v 1/ aj v 4/ rade, keď obaja nie sú účastníkmi ako sporová strana. Ak chcel žalobca preukázať odporovateľnosť právneho úkonu, tak na ňom bolo dôkazné bremeno. Ak žalobca uviedol, že riadne uplatnil právo voči všetkým subjektom, ktoré na začiatku sporu mali pasívnu vecnú legitímáciu a následne uplatnené právo zaniklo dohodou, bolo potrebné poukázať na to, že podľa uvedených dohôd preberajúcim časti pozemkov bola práve spoločnosť Spirit Group Agency, s.r.o., nie žalobca, hoci pozemky boli kúpnu zmluvou prevedené ako je v kúpnej zmluve uvedené. Titulom nadobudnutia sporných nehnuteľností žalovaným v 4/ rade bola Kúpna zmluva zo

dňa 11.03.2011, vklad ktorej bol povolený Správou katastra Žilina pod č. V 1629/11 zo dňa 22.3.2011 - 1379/11 od prevádzajúceho Spirit Group Agency, s.r.o., ktorý vystupoval ako žalovaný v 1/ rade. Žalovaný v 4/ rade žiadal, aby bol pripojený spis Okresného súdu v Žiline sp. zn. 7C/99/2017, z ktorého je zrejmé, že právnym predchodcom všetkých pozemkov bola spoločnosť Spirit Group Agency, s.r.o., ako aj spis Okresného súdu v Žiline sp. zn. 45C/35/2017, kde žalovaný v 4/ rade napadol neplatnosť odstúpenia od zmluvy voči Spirit Group Agency, s.r.o.. Podľa žalovaného v 4/ rade k žiadnemu ukráteniu nedošlo a ak došlo, tak len zo strany Spirit Group Agency, s.r.o. ako právnym predchodcom, ktorý sa v súčasnosti žalobou domáha o navrátenie aj iných pozemkov vtedy prevedených. Žalovaný v 4/ rade preto žiadal rozhodnutie okresného súdu potvrdiť s priznaním trov súdneho konania pre žalovaného v 4/ rade.

24. K vyjadreniu žalovaného v 4/ rade zaslal vyjadrenie žalobca v podaní zo dňa 04.10.2018 (č.l. 430 - 432 spisu). Žalobca uviedol, že vyjadrenie žalovaného v 4/ rade nemá žiadnu výpovednú hodnotu, pretože nebol vyvrátený nárok žalobcu voči žalovanému v 4/ rade vo vzťahu k uvádzanému nútenému spoločenstvu. Žalobca poukázal na to, že ak žalovaní v 1/ až v 3/ rade uznali odporovateľnosť žalovaných právnych úkonov a vydali nehnuteľnosti, resp. spoluvlastnícke podiely k nim do konkurznej podstaty na základe dohody o vydaní nehnuteľností, tak boli tu dôvody, pre ktoré nebolo v záujme týchto strán sporu, t.j. účastníkov dohody, aby sa voči nim naďalej viedlo súdne konanie. V danej veci ide o odporovateľný právny úkon, nie o neplatnosť dražby, na ktorú žalovaný v 4/ rade odkazuje pri vyjadrovaní charakteru núteného procesného spoločenstva. Úspech sporu podľa žalobcu nezávisí od účasti žalovaných v 1/ až v 3/ rade, voči ktorým odpadol dôvod žaloby tým, že vydali žalované nehnuteľnosti, resp. spoluvlastnícke podiely k tejto nehnuteľnosti. Žiadne zákonné ustanovenie nemôže žalovaných v 1/ až v 3/ rade nútiť byť v súdnom spore, ak usporiadali vzťahy mimosúdne. Žalobca zdôraznil, že žaloba bola riadne uplatnená voči všetkým subjektom, ktoré majú vecnú pasívnu legitimáciu podľa ust. § 62 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z., avšak v priebehu konania žaloba voči žalovaným v 1/ až v 3/ rade bola vzatá späť z titulu uzavretej dohody, čo však nemení nič na tom, že právo odporovať právnemu úkonu bolo uplatnené riadne. Žalovaný v 4/ rade vo svojom vyjadrení nesprávne uvádza, že žalované nehnuteľnosti, resp. spoluvlastnícke podiely k nim boli zo strany žalovaného v 2/ a v 3/ rade vydané v prospech žalovaného v 1/ rade, a to Spirit Group Agency, s.r.o.. Žalobcovi nebolo zrejmé, z čoho žalovaný v 4/ rade vychádzal, keď uviedol túto skutočnosť vo svojom vyjadrení, ktorá je vyvrátená reálnymi dohodami o vydaní nehnuteľnosti a výpisom z LV č. XXXX, k.ú. Q. Výpis z LV č. XXXX, k.ú. Q. obsahuje ďalšie iné parcely, ktoré nie sú predmetom tohto konania, ale ktoré sa osobitne riešili so žalovaným v 1/ rade Spirit Group Agency, s.r.o. a ktoré sú tak aj predmetom samostatného konania sp. zn. 7C/99/2017. Ide však o iné pozemky, ktoré nie sú predmetom tejto odporovacej žaloby. K podmienke odporovateľnosti, a to ukrátenie veriteľov, ak ju žalovaný v 4/ rade popiera, tak žalobca odkázal na svoje odvolanie, v ktorom bolo zdôvodnené, v čom spočívalo ukrátenie veriteľov. Hoci žalovaný v 4/ rade uvádza, že k ukráteniu veriteľov nedošlo, túto tvrdenú skutočnosť nijak nepreukázal, tzn. ostala len v rovine jeho ničím nepodloženého tvrdenia. Žalobca zotrval na svojom odvolacom návrhu a žiadal odvolaniu vyhovieť.

25. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 19.10.2018 (č.l. 437 spisu) bolo vyjadrenie žalobcu datované dňom 04.10.2018 doručené žalovanému v 4/ rade s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 15-tich dní od doručenia, ktorú možnosť žalovaný v 4/ rade do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužil.

26. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalobcu a postupom bez nariadenia pojednávania, za akceptovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

27. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoKR/45/2018-451 zo dňa 21.02.2019, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia dňa 12.03.2019 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline.

28. Primárne krajský súd uvádza, že pre posúdenie odvolacích dôvodov žalobcu bolo podstatné vymedzenie predmetu sporu samotným žalobcom, výsledky vykonaného dokazovania okresným súdom, ktorými výsledkami a zisteným skutkovým stavom bol krajský súd viazaný za aplikácie ust. § 383 CSP v spojení so zrušujúcim uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoKR/46/2014-237 zo dňa 04.03.2015. Predmet sporu vymedzil žalobca domáhaním sa určenia neúčinnosti právneho úkonu Kúpnej zmluvy zo dňa 28.11.2008, uzavretej medzi úpadcom (pôvodne obchodné meno M & M reality holding SK, s.r.o.) ako predávajúcim a pôvodne označeným žalovaným v 1/ rade Spirit Group Agency, s.r.o., IČO: 44 177 810 ako kupujúcim a Kúpnej zmluvy zo dňa 11.03.2011 uzavretej medzi žalovaným v 1/ rade Spirit Group Agency, s.r.o., IČO: 44 177 810 ako predávajúcim a žalovanými, ktorí boli pôvodne označení ako žalovaní v 2/ rade D. G., nar. XX.XX.XXXX, v 3/ rade F. L., nar. XX.XX.XXXX a v 4/ rade Mgr. O. G., nar. XX.XX.XXXX, ktorí ako kupujúci nadobudli v kúpnej zmluve vymedzeným nehnuteľnosťami každý spoluvlastnícky podiel vo výške 1/3. Žalobca pri uplatnení odporovacieho práva zvolil postup v zmysle ust. § 62 ods. 1, 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení platnom a účinnom do 31.12.2011 (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z.z.“), ktoré znenie právnej úpravy aplikoval aj okresný súd vzhľadom na konkurz vyhlásený na majetok úpadcu uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 4K/31/2010-106 zo dňa 27.01.2011, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 02.02.2011 s účinkami vyhlásenia konkurzu dňa 03.02.2011 v spojení s ust. § 206a zákona č. 7/2005 Z.z.. Žalobca vymedzil predmet konania odporovaním tak právneho úkonu dlžníka, a to Kúpnej zmluvy uzavretej dňa 28.11.2008 medzi úpadcom a pôvodne označeným žalovaným v 1/ rade Spirit Group Agency, s.r.o., IČO: 44 177 810, ako aj právneho úkonu Kúpnej zmluvy uzavretej dňa 11.03.2011 medzi pôvodne označeným žalovaným v 1/ rade na strane predávajúceho a pôvodne označenými žalovanými v 2/, v 3/ a v 4/ rade na strane kupujúcich, t.j. úkonu, ktorým bolo zriadené ďalšie právo s poukazom na ust. § 62 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z..

29. Pri takto vymedzenom predmete sporu samotným žalobcom krajský súd už v zrušujúcom uznesení č.k. 13CoKR/46/2017-237 zo dňa 04.03.2015 vyslovil, že ak sa odporuje právnym úkonom podľa ust. § 62 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z., tak toto odporovacie právo sa musí uplatniť proti všetkým právnym predchodcom až ku predchodcovi, ktorý nadobudol právo priamo od dlžníka podľa ust. § 62 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z.. Krajský súd v zrušujúcom uznesení uviedol, že ust. § 62 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. vytvára nútené procesné spoločenstvo, ktoré znamená to, že pre úspešné uplatnenie odporovacieho práva na súde sa musí správca alebo veriteľ domáhať určenia neúčinnosti proti všetkým právnym predchodcom až k dlžníkovi (úpadcovi). Ak sa odporovacie právo uplatňuje voči niekoľkým subjektom v rade, zákon č. 7/2005 Z.z. vyžaduje, aby sa uplatnilo voči všetkým týmto osobám, t.j. nie je možné odporovacie právo uplatniť len voči poslednému v rade. Všetky tieto osoby v prípadnom súdnom konaní tvoria nútené procesné spoločenstvo, ktoré znamená, že správca alebo veriteľ musí uplatniť odporovateľnosť proti všetkým subjektom, ktoré majú pasívnu vecnú legitimitáciu.

30. Z tohto právneho záveru okresný súd v rámci nového konania a rozhodovania vychádzal, čo vyjadril aj v odseku 26. odôvodnenia svojho rozsudku napadnutého odvolaním žalobcu, a preto takýmto postupom nemožno nič vytknúť, ak bolo postupované súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 391 ods. 2 CSP (pôvodne podľa ust. § 226 O.s.p.). Už na základe zákonnej postupnosti vyjadrenej v ust. § 62 ods. 1, 2 zákona č. 7/2005 Z.z. vyplýva, že predpokladom odporovania podľa ust. § 62 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. je odporovanie úkonu dlžníka podľa ust. § 62 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z.. V danej veci však z titulu úkonu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom tento zákonný predpoklad tu už nie je daný, ktorý vyplýva z ust. § 62 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z., keďže predmetom sporu už nie je odporovanie právneho úkonu dlžníka, z čoho vyplýva, že nebol tu daný zákonný priestor pre úspešnosť žaloby žalobcu, ak v predmetnom spore vystupoval len žalovaný v 4/ rade, ktorému z ďalšieho právneho úkonu, a to úkonu Kúpnej zmluvy uzavretej dňa 11.03.2011 malo byť zriadené ďalšie právo. Okresný súd správne poukázal v odseku 27. svojho odôvodnenia na zákonnú postupnosť uplatneného odporovacieho práva, vyjadrenú v ustanovení odseku 1., 2. § 62 zákona č. 7/2005 Z.z., ak zákonným predpokladom úspešného uplatnenia odporovacieho práva voči ďalším osobám, pre ktoré bolo zriadené ďalšie právo, je úspešné odporovanie právneho úkonu dlžníka a ak uvedené nebolo naplnené z titulu, že tu nebol splnený okruh žalovaných podľa zákonnou úpravou vyžadovaného núteného procesného spoločenstva v zmysle ust. § 62 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z., tak potom žalobca nemohol byť úspešný so svojou žalobou len voči žalovanému v 4/ rade. Ak nebol splnený okruh žalovaných pre zákonom vyžadované nútené procesné spoločenstvo (§ 62 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z.), tak okresný súd vecne správne postupoval, ak žalobu žalobcu zamietol, ktoré rozhodnutie bolo vo vyvolanom odvolacom konaní potvrdené za aplikácie ust. § 387 ods. 1 CSP.

31. Krajský súd vzhľadom k vyššie uvedeným zhodnoteniam, zákonnej postupnosti uplatneného odporovacieho práva v zmysle ust. § 62 ods. 1, 2 v spojení s odsekom 4 zákona č. 7/2005 Z.z. dodáva, že ak predpokladom, a to zákonným, úspešného odporovania aj voči osobám, ktorým bolo zriadené ďalšie právo, je úspešné odporovanie právneho úkonu dlžníka, a to Kúpnej zmluvy uzavretej dňa 28.11.2008 medzi úpadcom a pôvodne označeným žalovaným v 1/ rade, ktorý pôvodne označený žalovaný v 1/ rade z dôvodu dispozície so žalobou, a to čiastočného späťvzatia žaloby už nie je sporovou stranou, potom nie je možné určiť neúčinnosť takéhoto právneho úkonu, určenie ktorej neúčinnosti je zákonným predpokladom pre určenie neúčinnosti voči osobám, ktorým bolo zriadené ďalšie právo na základe Kúpnej zmluvy uzavretej dňa 11.03.2011. Nemožno súhlasiť s odvolacími dôvodmi žalobcu, že tento postup okresného súdu mal byť formalistický, arbitrárny, pretože ak hmotno-právna úprava v zmysle ust. § 62 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. vytvára nútené procesné spoločenstvo, tak potom žalobca ako správca bol povinný uplatniť odporovateľnosť proti všetkým subjektom, ktoré majú pasívnu vecnú legitimáciu. Ak ale z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom už na strane žalovaných nie je splnená podmienka účasti všetkých žalovaných, tak potom žalobca nemohol byť so svojou žalobou úspešný. Ak žalobca uplatnil odporovacie právo nielen voči úkonu dlžníka, ale aj voči úkonu, z ktorého bolo zriadené ďalšie právo, tak na takto uplatnený nárok, resp. odporovacie právo žalobcom dopadá zákonom vyžadovaná podmienka núteného procesného spoločenstva v zmysle ust. § 62 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z., ktorá ak tu už nebola splnená, potom žalobca nemohol byť so svojou žalobou len proti žalovanému v 4/ rade úspešný. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že pokiaľ z povinných osôb na základe uzavretých dohôd bola uznaná odporovateľnosť len niektorými z nich, aj za daného stavu musí byť odporovacia žaloba podaná proti všetkým. Z tohto vyplýva, že ak aj boli uzavreté dohody o vydaní nehnuteľnosti len niektorými zo žalovaných, ktorí tvorili so žalovaným v 4/ rade nútené procesné spoločenstvo a len niektorými došlo k uznaniu odporovateľnosti, tak uvedené nič nemení na tom právnom názore, že tu nie je splnený v prípade uplatneného odporovacieho práva okruh žalovaných z titulu zákonom vyžadovaného núteného procesného spoločenstva, ak žaloba v zmysle ust. § 62 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. musí byť podaná proti všetkým. Krajský súd dopĺňa, že v rámci svojho konania a rozhodovania vychádzal a bol viazaný právoplatnosťou uznesenia Okresného súdu Žilina č.k. 10Cbi/9/2011-352 zo dňa 18. decembra 2017, podľa ktorého z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom bolo konanie voči pôvodne žalovaným v 1/, v 2/ a v 3/ rade zastavené.

32. Nebol relevantný odvolací dôvod žalobcu o formalistickom hodnotení sporovej právnej veci, pretože okresný súd v rámci svojho konania a rozhodovania vychádzal zo zrušujúceho uznesenia krajského súdu a súčasne na základe zisteného skutkového stavu aplikoval aj rozhodné zákonné ustanovenia. Nebol zistený dôvod na zrušenie rozsudku okresného súdu, ani na jeho zmenu v zmysle odvolacieho návrhu žalobcu. Okresný súd dospel k správne záveru, že žalobu musí zamietnuť, ak na jej prejednanie nemá splnenú podmienku účasti všetkých, ktorí tvoria nútené procesné spoločenstvo. Ak žalobca uplatnil odporovacie právo a zákonná úprava na určenie neúčinnosti právneho úkonu, ktorému sa odporuje, vyžaduje tvrdenie a preukázanie podmienok takéhoto odporovacieho úkonu, pričom základnou je, že ide o ukracujúci právny úkon, tak nevyhnutné je, aby pre takéto súdne konanie a rozhodovanie, t.j. pre odporovanie právneho úkonu dlžníka stranou sporu bol aj subjekt, ktorý právny úkon s dlžníkom uzavrel. V danej veci úkon s dlžníkom, a to Kúpnu zmluvu zo dňa 28.11.2008 uzavrel pôvodne žalovaný v 1/ rade, ktorý však už nevystupuje ako strana sporu. Krajský súd dodáva, že ak boli uskutočnené úkony uznania odporovateľnosti a uzavretá dohoda o vydaní nehnuteľnosti niektorými z pôvodne žalovaných v 1/, v 2/ a v 3/ rade, na základe ktorých žalobca potom čiastočne zobral žalobu späť, v zmysle ktorého dispozitívneho úkonu samostatným uznesením, ktoré je právoplatné, okresný súd konanie voči žalovaným v 1/ až v 3/ rade zastavil, tak uvedené nedopadá bez ďalšieho, t.j. bez posudzovania, rozhodovania aj na žalovaného v 4/ rade. Na druhej strane pre posúdenie opodstatnenosti žaloby aj voči žalovanému v 4/ rade nebolo zachované nútené procesné spoločenstvo žalovaných podľa ust. § 62 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z., ak na strane žalovaného je len žalovaný v 4/ rade, ktorý získal ďalšie právo podľa právneho úkonu Kúpnej zmluvy uzavretej dňa 11.03.2011, ktorý právny úkon nasledoval za úkonom dlžníka a pôvodne žalovaného v 1/ rade, a to úkon Kúpnej zmluvy zo dňa 28.11.2008.

33. Vzhľadom k takémuto procesnému, právne stavu potom aj podľa názoru krajského súdu neboli vytvorené ani zákonné podmienky na vyhodnotenie, či odporovaný právny úkon je ukracujúcim právnym úkonom podľa ust. § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z.. Na základe uvedeného preto okresný súd mohol uviesť svoje závery v odseku 33. a 34. svojho odôvodnenia rozsudku len nad rámec, kedy vecne správne kládol dôraz na to, že žalobca ako nositeľ dôkaznej povinnosti bol povinný preukázať to, že právne

úkonu dlžníka, ktorému odporuje, k momentu účinnosti tohto úkonu nastal stav ukrátenia uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka, vo väzbe k povinnosti žalobcu preukázať (k tomuto momentu) aj majetkové pomery úpadcu. Žalobca bol nositeľom dôkaznej povinnosti v tom, aby preukázal majetok dlžníka, u ktorého v dôsledku odporovaného právneho úkonu nastalo také kvalifikované zmenšenie, pre ktoré nebolo možné uspokojiť pohľadávku veriteľa buď vôbec alebo len sčasti. Len samotný zoznam pohľadávok bez preukázania kvalifikovaného zmenšenia majetku úpadcu, resp. dlžníka nie je preukázaním základnej hmotno-právnej podmienky vyplývajúcej z ust. § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z., a to, že ide o ukracujúci právny úkon. Ak žalobca tvrdil, že pri kúpnej zmluve išlo o zastretý právny úkon, t.j. že nemohla byť platná kúpna zmluva, ale platil iný právny úkon, tak pri takejto argumentácii uplatneného odporovacieho práva potom tu nie je predmet odporovacieho práva, a to kúpna zmluva, a tým nie je naplnený ani predpoklad pre určenie právnej neúčinnosti právneho úkonu kúpnej zmluvy.

34. Na základe uvedených zhodnotení bol rozsudok okresného súdu potvrdený podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení aj s výrokom o nároku na náhradu trov súdneho konania žalovaného v 4/ rade. Z titulu výsledku sporu a úspechu žalovaného v 4/ rade bolo namieste rozhodnúť tak, že žalovaný v 4/ rade má nárok na plnú náhradu trov súdneho konania voči žalobcovi.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný v 4/ rade, ktorému proti žalobcovi bol priznaný nárok na plnú náhradu trov tohto odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov odvolacieho konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením za aplikácie ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.